

Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о административној служби у управи Републике Српске

Користећи се овлаштењима која су Високом представнику дата у члану V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи за тумачење горе наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем Високи представник “помаже, када оцијени да је то неопходно, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака са Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним “доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно”, о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI.2) “мјере којима се обезбјеђује имплементација Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Позивајући се на важност коју међународна заједница придаје стварању професионалне државне службе у склопу успостављања владавине закона у Босни и Херцеговини;

Констатујући на основу наведеног примјера придавања важности,

да је Савјет за имплементацију мира на свом засједању у Мадриду 16. децембра 1998. године приоритет дао стварању професионалне и неполитичне државне службе као виталне компоненте сваке државе која ефикасно функционише; и констатујући надаље пуну подршку коју је Савјет исказао ријешености Високог представника да се ојачају заједничке институције кроз сарадњу са органима власти Босне и Херцеговине обезбјеђењем професионалне и политички независне државне службе у институцијама Босне и Херцеговине;

Присјећајући се да је 5. марта 2002. године Народна скупштина Републике Српске усвојила Закон о административној служби у управи Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, 16/02, 62/02, 38/03);

Потврђујући препоруку реформе јавне управе да се јавна управа реорганизује на свим нивоима власти и рационализује број запослених у јавном сектору како би постао економичан;

Имајући у виду да је Босна и Херцеговина у процесу успоставе нових институција или унапређења постојећих након преноса надлежности са ентитета на Босну и Херцеговину или након усвајања закона у складу са којима је држава Босна и Херцеговина преузела, према Уставу Босне и Херцеговине, надлежности које су раније вршили ентитети;

Имајући у виду даље да правовремена успостава одређених институција представља предуслов за даље интерграције у евроатлантске институције као и испуњење услова постављених у Студији изводљивости Европске уније и услова НАТО-а за Партнерство за мир;

Свјесни чињенице да ће правилно функционисање наведених институција на начин који омогућава ефикасно и правовремено пружање услуга захтијевати премјештај оних државних службеника који имају искуство на релевантном подручју;

Узимајући у обзир и имајући у на уму све горе наведено, Високи представник доноси слиједећу одлуку:

ОДЛУКА

КОЈОМ СЕ ДОНОСИ ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О АДМИНИСТРАТИВНОЈ СЛУЖБИ У УПРАВИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Наведени закон чини саставни дио ове Одлуке и ступа на снагу на дан предвиђен у члану 2. закона, на привременој основи, све док га Народна скупштина Републике Српске не усвоји у истом облику, без измјена и допуна и без додатних услова.

Ова Одлука ступа на снагу одмах и одмах се објављује у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Сарајево, 20. април 2004.

*Педи Ешдаун
Високи представник*

ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О АДМИНИСТРАТИВНОЈ СЛУЖБИ У УПРАВИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

У Закону о административној служби у управи Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 16/02, 62/02, 38/03), иза члана 55. додаје се нови члан 55а. који гласи:

“Члан 55а

Екстерни премјештај и распоређивање државног службеника из органа државне управе у институцију Босне и Херцеговине може се вршити у случају када је основана нова институција Босне и Херцеговине по основу преноса надлежности са Републике Српске

на Босну и Херцеговину или када Босна и Херцеговина, у складу са Уставом, преузме надлежности које је до тада обављала Република Српска.

Поступак пријема у радни однос путем екстерног премјештаја из става 1. овог члана може се уредити законом Босне и Херцеговине. Када се поступком пријема у радни однос проведеним на основу закона Босне и Херцеговине не обезбиједи довољан број кандидата за премјештај из Републике Српске у институцију Босне и Херцеговине, орган државне управе предлаже руководиоцу институције Босне и Херцеговине да орган државне управе распореди државног службеника односно службенике у ту институцију. Уколико државни службеник не прихвати радно мјесто на које се распоређује, проглашава се прекобројним и остварује права везана за тај статус прописана законом.

Изузетно од става 1. члана 56. овог закона, прекобројни државни службеник из става 2. овог члана не може се запослити на радно мјесто у истом органу државне управе.

Државни службеници који се премјештају и распоређују на основу овог члана не остварују права везана за престанак радног односа прописана законом.”

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу 21. априла 2004. године и одмах се објављује на службеној интернет страници Канцеларије Високог представника и у “Службеном гласнику Републике Српске”.